

Konfeksiyon Raporu

Raportör:

Y.Doç.Dr. Çetin ERDOĞAN

Ege Üni.Mühendislik Fak.Tekstil Müh.Böl.İZMİR

Teks.Müh. Rahmi KARAGÜVEN

Marmara Üni. Tek.Eğit.Fak.Teks.Böl.İSTANBUL

1.GİRİŞ

Konfeksiyon üretimi, giysilerin ve tekstilden mamul eşyaların fabrikasyon olarak seri üretimi şeklinde tanımlanabilir. Üretim konularını;

- İç giysiler (atlet, fanila gibi)
- Üst giysiler (pantolon, etek, elbise gibi)
- Dış giysiler (palto, pardesü, kaban gibi)
- Ev eşyaları (çarşaf, nevresim gibi)
- Aksesuarlar (kravat, başörtüsü, mendil gibi)

şeklinde sıralamak mümkündür.

Üretimdeki genel iş akışı:

Hammadde deposu

Kesimhane

Düzenleme

Dikimhane

Ütü-Paket

Mamul Madde Deposu

şeklinde dir. Bu ana bölümlere ilaveten, model-kalıp hazırlama, planlama, etüd gibi ara bölümler de bulunmaktadır. Üretimin yapısı bilhassa dikimhanede olmak üzere emek yoğun şekildedir. Bu temel özelliği nedeniyle, işsizlik sorunu olan ülkelerde, çok revaçta olan bir sektördür.

Tekstil sanayimiz faaliyetlerine 1920'li yıllarda başlamış olmasına rağmen, yeterli üretim ve kapasiteye sahip olunmaması nedeniyle hammadde ithalatı ile çalışmalara başlanmıştır. Zamanla pamuk üretiminin yanı sıra 1938'de rejenere selüloz, 1964'te polyamid, 1968'de polyester, 1974'te akrilik, 1975'te polipropilen üretimine başlanması ile ülkemiz önemli tekstil üreticileri arasına girmeyi başarmıştır.

Zaman içinde ülkeye döviz girdisini artırmak ve katma değeri yurt içinde bırakmak amacıyla bitmiş ürün olan konfeksiyon mamulleri üretimine ve ihracatına önem verilmiş ve kalkınma planlarında öncelik tanınarak devlet desteği sağlanmıştır.

1980'li yıllara gelindiğinde uygulamaya konan istikrar programı ve alınan ekonomik önlemler, Türk ekonomisinde yeni bir dönemi başlatıyordu. Yeni strateji-

lerin en önemli özelliği, serbest piyasa sistemine işlerlik kazandırarak, dışa açılımı, ihracatı teşvik etmekte. Bu desteğin doğal sonucu olarak 1960 yıllarında başlayan konfeksiyon sektörünün kuruluşu artan bir hızla gelişmiştir.

Tüm bu olumlu gelişmelere rağmen, henüz genç sayılabilecek konfeksiyon sektörünün, kuruluşundan gelen ve gelişme devresinde ortaya çıkan bir takım sorunları bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, bahsi geçen sorunlar ve bunların çözümleri olabilecek önerileri ortaya çıkarmak olacaktır.

Çalışma sırasında öncelikle, değişik kalemlerde üretim yapan 150 firmada anket çalışması yapılmış, daha sonra konuyla ilgili çalışma yapan kuruluşlarla ve kişilerle görüşülerek veya raporlar alınarak, çalışma sonuçlandırılmıştır.

1.1. Yapısal İstatistik Değerler

1.1.1. Kayıtlı Firma Sayısı

Üretim yapısı bakımından konfeksiyon sanayi, diğer sanayi dallarına nazaran daha az sermaye gerektirmesi ve emek yoğun bir özellik göstermesi nedenleriyle, ülkemiz üretim etkenleri yapısına uygun bir nitelik göstermektedir.

Ülkemizde konfeksiyon üretimi ile uğraşan firma sayısı çok fazla ve piyasaya giriş-çıkışlar oldukça sık olduğundan işletme sayısı kesin olarak saptanamamaktadır. Bölgesel dağılımlara göre işletmelerin %80.1'i İstanbul ve çevresinde, geri kalanları ise İzmir, Eskişehir, Adana, Ankara, Edirne, Denizli, Trabzon illerinde yoğunlaşmaktadırlar. Özel sektör yatırımları, kamu kesimine nazaran daha fazladır. Kamu kesiminde, Sümerbank Holding A.Ş. öncülük etmektedir.

Türkiye Giyim Sanayicileri Derneğinin 1985 yılı verileri ve yapılan projeksiyonlar dikkate alındığında yaklaşık 50.000 işyerinin olabileceği kabul edilebilir.

İşletmelerin çoğu günde 9 saat ve haftada 5 gün olmak üzere, haftada toplam 45 saat üzerinden çalışma yapmaktadırlar.

1.1.2. Çalışan sayısı

Sektördeki işletmelerin kesin sayılarının saptanamaması nedeniyle çalışan personelin sayısını bulmak oldukça zordur.

Türkiye Giyim Sanayicileri Derneğinin 1985 DİE sayımlarına göre verdiği çalışan sayısı 143.362'dir. Aynı projeksiyon değerleri kullanıldığında 1991 yılında kayıtlı çalışan sayısının yaklaşık 400.000 olacağı kabul edilebilir.

Çalışan personelin uzmanlık konularına göre yüzdesel dağılımı genelde aşağıdaki gibi gelişmiştir:

Üst kademe yönetici (Teknik ve İdari)	%5
Orta kademe yönetici (Teknik ve İdari)	%15
Kalifiye işçi	%30
Düz işçi	%50